

La primera autoritzada a tot l'Estat després de la Guerra Civil

La Manifestació de la Diada Nacional de Catalunya de 1976 a Terrassa

Manifestació del 1976: (d'esquerra a dreta): Josep Pagès (PTE), Joaquim Badia (UDC), Magda Farrés (OCBR), Mariano Moran (CSC), Roc Fuentes (PSUC), Apolo Giménez (PSUC), Joan Guil (moviment veïnal de La Maurina i PSUC), Joan Raventós (PSC-c), Anton Cañellas (UC), Oriol Badia (UDC), Manuel Linares (PSUC) i Domènec Martínez (JCC). Foto. Miquel Mundet © Diari de Terrassa

A baix, acte commemoratiu el 10 de setembre de 2018 en el que es va recrear la primera manifestació de la Diada.

Per primera vegada després de la guerra civil, el 10 de setembre de 1976 es va poder celebrar l'Onze de Setembre en llibertat i de forma legal a la nostra ciutat. Va ser la manifestació més multitudinària que s'havia celebrat fins llavors (molt més nombrosa que la de la vaga del 13 de febrer), ja que va combregar entre cinc mil i vuit mil persones sota el clam de "Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia". Moltes senyeres van lluir per primera vegada als balcons del centre i dels barris de Terrassa. Cap a les set de la tarda van començar aplegar-se ciutadans al centre de la Rambla de Terrassa (anomenada del Caudillo encara en aquells dies de lluita per la llibertat); la policia (els secrets) armada i a cavall es va distri-

buir per tota la Rambla, el carrer Goleta, el Mercat de la Independència, el final del carrer Galileu, etc., fins a les vuit del vespre que van desaparèixer. La marxa, amb centenars de senyeres i pancartes en defensa de l'Estatut i les llibertats democràtiques van ser el signe d'identitat de la manifestació, que va anar acompanyada en tot moment pel Cant dels Segadors (himne nacional català) i els visques a Catalunya i als seus organismes unitaris antifranquistes: l'Assemblea de Catalunya i l'Assemblea Democràtica de Terrassa. La manifestació va durar una hora i mitja i es va dissoldre pacíficament després de tornar pel mateix recorregut a l'alçada del pont de la RENFE.

Obria la manifestació una gran senyera sostinguda pels dirigents de l'Assemblea Democràtica de Terrassa i per destacats líders de l'Assemblea de Catalunya: Joan Raventós, Joaquim Colomines, Anton Cañelles, i els terrassencs Antoni Cunill (PSUC), Francisco Gordillo (CCOO), Busquet (PSUC), Manuel Linares (Associació de Caps de Família de Sant Llorenç i PSUC), Giol (Partit Carlí), Apolo Giménez "Cayetano" (Associació de Veïns de La Maurina i PSUC), Roc Fuentes (ADT i PSUC), Domènec Martínez (JCC), Mariano Moran (CSC), Joaquim i Oriol Badia (CDC), Pere Puntí (UGT), Jacint Cuyàs (UDC), Magda Farrés (OCBR), Jordi Labòria (PSC exreagrupament), Zúñiga (ADT i UDC) i molts altres dirigents i destacats militants de l'oposició antifranquista.

El dia següent, la manifestació prevista a Barcelona no va ser autoritzada i es va celebrar l'històric acte a Sant Boi.

Font: Lacueva i Moreno, Josep Lluís; Márquez i Berocal, Manuel, i Plans i Campderrós, Lourdes: Combat per la llibertat. Memòria de la lluita antifranquista a Terrassa (1939-1979) . Àmfora, Torre del Palau. Terrassa, 2008.

En aquest punt va començar el 10 de setembre de 1976 la primera manifestació autoritzada de tot l'Estat després de la mort del dictador. Es va reivindicar la

Diada Nacional de Catalunya

sota el clam "Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia".
Va ser convocada per l'Assemblea Democràtica de Terrassa, espai unitari de l'Assemblea de Catalunya i congregà més de 8.000 persones.

Terrassa Memòria
2018